

Doc 1837

משה שרת

רח' בלפור 19
ירושלים

26 ביוני 1958

סגן-אלוף מ. אורבך
מרכז אות-ההגנה
משרד הבטחון.

לסגן-אלוף אורבך שלום!

הנני מאשר בחודה את קבלת מכתבך מ-19.6.58
~~ביוני ש'ז~~, שהגיעני ב-24 בו, אליו צורף טופס אשר ביקשת כי
אמלאנו למען תוכל להמציא לי את אות-ההגנה.

אינני מכירך, אך חזקה עליך כי כקצין בצה"ל אתה
ממלא באמונה אחרי ההוראות של הממונים עליך, ולא אשמתך היא
שנפל בחלקך לעשות מעשה המוכרח להיראות בעיני כל יודע-דבר
כתמוה ואף כמגוחך. ~~אם לא כבודי~~

לא אדע לאיזו תכלית נתכוונו הממונים עליך בפנותם
אלי עשרה ימים לאחר הטכס החגיגי של חלוקת אות-ההגנה, אשר ^ל
קדמו לו הכנות ממושכות, ובשלחם לי עכשו טופס המיועד לכל
חברי ה"שורה".

האמנם היתה כוונתם לבחון אם השתתפתי אי-פעם בהגנה
בנוסף? היה הייתי פעם מעין-מפקד של קבוצה בת מניין בחורים
ובחורה אחת, שהתלקטו באחת הפינות של רחוב היהודים בירושלים
העתיקה בימי הפרעות של פסח תר"פ (1920), כשלכולם יחד ספק אם
היו שלושה אקדחים. אילו ציינתי בטופס את העובדה הזאת בלבד
היו ~~לזיכרונם~~ לזיכרונם באות-ההגנה הניתן ב-1958, כי אז היה מיסמך זה
הופך לקוריוז היסטורי.

או כלום היתה הכוונה כי אדחוס לתוך הטופס הזה את
כל התפקידים שמילאתי והמשימות שביצעתי בהגנת הישוב ובהנחת
יסודות לצבא העברי במסגרת פעולתי כשליח-ציבור במחצית השניה
של שנות השלושים ובמחצית הראשונה של שנות הארבעים - בתקופת
מאורעות הדמים ובתקופת המלחמה העולמית? בשנים ההן נשאתי
מטעם המוסד הלאומי העליון באחריות מרכזית לבטחון הישוב
ולחיזוק כוחו המזוין. האם נתבקשתי למנות את כל היזמות
וההישגים שהיה לי אז חלק ישיר בהם - את כל המפעלים וההסדרים
הבטחוניים, הצבאיים, הציבוריים והכספיים, כולם בחסות ההגנה,
שעלה בידי לסייע להגשמתם?

סבורני כי כל אלה ידועים היטב לממונים עליך, כפי
שהם זכורים ללא ספק ברחבי הציבור.

בין כך ובין כך, כיון שקבלת אות-ההגנה אינה חובה,
אלא זוהי זכות - הריני מוותר על זכות זו כשהיא מוצעת לי ככה.
אין לי חפץ באות-ההגנה המושט לי באורח זה. מבחינה אישית,
אין את נפשי וגם אין זה מענייני לזכות בפבור המפוקפק של נשכח,